

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 342)

Apr (2) / 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....21

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 162)

34. திஸ்ரஸ்த்ரிம்சச்ச யா: கோட்யஸ்த்ரிதசாநாம் புரந்தர

ஸமாச்சரிதா: ப்ரதிம் தாஸ்து ஸரகா இவ ஸாரகம்

பொருள் - புரந்தரனே! தேன் அடையில் எவ்விதம் தேனீக்கள் உள்ளனவோ அது போன்று, சுதர்சன சக்கரத்தைச் சுற்றி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் உள்ளனர்.

35. அயுதே த்வே ஸுரேசாந ஹ்யுபயோ: ப்ரதிபார்ச்வயோ:

அக்நய: பரிவர்த்தந்தே ப்ரவர்த்தக நிவர்த்தகா:

பொருள் - தேவர்களின் தலைவனே! சுதர்சன சக்கரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் ப்ரவர்த்தகம் மற்றும் என்னும் நிவர்த்தகம் என்னும் பெயர் கொண்ட, பத்தாயிரக் கணக்கான அக்னிகள் உள்ளன.

36. காலாநல ஸஹஸ்ராபா: ஸ்பூர்ஜ்ஜவாலா குலாகுலா:

ப்ரவர்த்தகாநலாஸ்தத்ர தைத்ய தாநவதாஹிந:

பொருள் - ப்ரளய கால அக்னி போன்று ஆயிரம் மடங்கு ஜ்வாலையுடன் கூடிய ப்ரவர்த்தக அக்னியானது தைத்யர்களையும் தாநவர்களையும் எரிக்கிறது.

37. தீரா: ப்ரசாந்த கம்பீரா: ப்ரஸந்நாஸ்திக்மதேஜஸ:

நிவர்த்தகா மம இச்சத: சமயந்தி ப்ரவர்த்தகாந்

பொருள் - ஆனால் நிவர்த்தக அக்னியானது மிகவும் அமைதியாகவும், அடக்கத்துடனும், இனிமையாகவும், என்னால் வழிநடத்தப்படுவதாகவும் இருந்தபடி, ப்ரவர்த்தக அக்னியைச் சாந்தப்படுத்துகிறது.

38. ஸுதர்சன மநோரந்தே யத்தத் ஸங்கர்ஷணோத்பவம்

லாங்கலாஸ்த்ரம் மஹாகோரம் ஸர்வஸம்ஹார காரகம்

பொருள் - ஸுதர்சன மந்த்ரத்தைத் தொடர்கின்ற லாங்கலாஸ்த்ரம் என்ற மந்த்ரமானது (அதாவது “பட்”) ஸங்கர்ஷணனுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதாகும். இது மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகும். இது அனைத்தையும் அழிக்கவல்லதாகும்.

39. திர்யக் ஸ்திதஸ்ய நேம்யந்தே தஸ்ய பூர்வார்த்த ஸம்பவா:

ப்ரவர்த்தகாஸ்ததூர்த்வாம்ச ஸம்பவாஸ்து நிவர்த்தகா:

பொருள் - அந்த அஸ்த்ர மந்த்ரத்தின் (அதாவது “பட்”) முற்பகுதியிலிருந்து வெளிப்படும் ப்ரவர்த்தக அக்னியானது, பக்கவாட்டில் சாய்ந்தபடி உள்ளதாகும். அந்த மந்த்ரத்தின் பிற்பகுதியிலிருந்து நிவர்த்தக அக்னி வெளிப்படுகிறது.

40. அக்நீஷோமமயா ஏதே ப்ரவர்த்தக நிவர்த்தகா:

அக்நீஷோமமயாஸ்த்ரோத்தா ததுத்தா சாஸ்த்ர ஸம்ததி:

பொருள் - இப்படியாக உள்ள ப்ரவர்த்தகம் மற்றும் நிவர்த்தகம் ஆகியவை அக்னி மற்றும் ஸோமனை உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றன (ப்ரவர்த்தகத்தில் அக்னி உள்ளதால் எரிப்பதாகவும், நிவர்த்தகத்தில் ஸோமன் உள்ளதால் இனிமையாகவும் உள்ளன எனலாம்). அக்னி மற்றும் ஸோமன் ஆகியோர்களை உள்ளடக்கிய இந்த அஸ்த்ரங்கள், பத்தாயிரக்கணக்கான அஸ்த்ரங்களை உண்டாக்குகின்றன.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 29)

[ரதி] எஜமானரே! நீங்கள் உண்மையையே கூறுகிறீர்கள் என நான் அறிவேன். நான்முகன் தொடக்கமாக புல்பூண்டு முடிய உள்ள அனைத்து உயிர்களிலும் உமது சக்தியானது தடையின்றி செல்லவல்லதாகும். ஆனால் எனக்கு அறியாத ஒன்றைக் குறித்து நீங்கள் கூறவேண்டும்.

[காமன்] அது என்ன?

[ரதி] சிங்கத்திற்கும் யானைக்கும் இடையே உள்ள பகை போன்று, விவேகன் முதலானவர்களுக்கும் மஹாமோஹன் முதலானவர்களுக்கும் இடையே உள்ள பகைக்கான காரணம் என்ன?

[காமன்] அன்பானவளே! இதனைத் தொடக்கத்திலிருந்து கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

46. த்ரிகுணகடிதாத் போக்த்ரு புத்தி: ஸதீ ததநுவ்ரதா

ஸமயநியதோச்ச்ராயம் த்ரேதா குலம் ஸமஜீஜநத்

ப்ரதமமிஹ தத் போகத்வேஷ்யம் விவேக புரஸ்ஸரம்

த்விதயமிதரஜ்ஜுஷ்டம் ராக ப்ரமோஹமுகம் மித:

பொருள் - (காமன் கூறுவது) ஜீவாத்மாவின் பத்னியாகிய புத்தி என்பவள், ஜீவாத்மாவிற்கு “ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்” ஆகிய குணங்களில் ஒவ்வொன்று அதிகமாக உள்ளபோது, அவை மூலமாக மூன்று குலங்களைப் பெற்றெடுக்கிறாள்.

இவற்றில் ஸத்வகுணம் கொண்ட மனதுடன் கூடிய ஜீவாத்மாவிற்கு விவேகம் என்பது முதல் குலம் ஆகும்; இந்தக் குலமானது தனது தந்தையாகிய ஜீவாத்மா, இன்பங்களை அனுபவிப்பதை வெறுப்பதாகும். அடுத்துள்ள ராஜஸம் மற்றும் தாமஸம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய ராகம் மற்றும் மஹாமோஹம் ஆகிய இரண்டு குலங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நிற்கின்றன.

[காமன்] இந்த இரண்டு பிரிவினர்கள், விவேகன் மற்றும் மஹாமோஹன் ஆகியோர்களைத் தங்கள் தங்கள் குலத்திற்கு அரசர்களாக ஆக்கினர்.

47. மோஹஸ்ய தர்மபத்நீ துர்மதி: அபவர்க்க தோஷ த்ருஷ்டிமயீ

விஷய ரஸ தோஷ த்ருஷ்டி: ஸுமதி: அநந்யா விவேகஸ்ய

பொருள் - (காமன் கூறுவது) மோஹனுடைய தர்மபத்னி, துர்மதி ஆவாள். இவள் மோஷத்தில் உள்ள தோஷங்களை எப்போதும் காண்பவள் ஆவாள். விவேகனுடைய தர்மபத்னி, ஸுமதி ஆவாள். இவள் உலகவிஷயங்களில் உள்ள தோஷங்களை எப்போதும் காண்பவள் ஆவாள்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 39)

98. இது ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும்.

அவதாரிகை - இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - மஹத் தத்வத்தின் ஸ்வரூபம் எத்தகையது என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இந்த மஹத் தத்வம் “ஸாத்விகோ ராஜஸச்சைவ தாமஸச்ச த்ரிதா மஹாந்” என்று ப்ரகாச ப்ரவ்ருத்தி மோஹோந்நேயமான ஸத்வ ரஜஸ் தமோ ரூப குணாந்வயத்தாலே ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், “மஹாந் வை புத்தி லக்ஷண:” எனறு புத்தி லக்ஷணமாகையாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை. அதில், ஸாத்விக புத்தியாவது “ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே பயாபயே பந்தம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ” என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும் கார்யாகார்யங்களினுடையவும் பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவத்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸ புத்தியாவது “யயா தர்மமதர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ராஜஸீ” என்று தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதாவாக அறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸ புத்தியாவது “அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா,

ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ச்ச புத்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ” என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தர்மத்தை அதர்மமாகவும் இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும், விபரீதமாகவும் நிச்சயிக்கையென்றும் பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே அருளிச்செய்தான். ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷம விகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமின்ன தென்றும், அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

விளக்கம் - மஹத் தத்வமானது, ஸ்ரீவிபு. (1-2-36) – ஸாத்விகோ ராஜஸச்சைவ தாமஸச்ச த்ரிதா மஹாந் - மஹத்தானது ஸாத்விகம், ராஜஸம் மற்றும் தாமஸம் என மூன்று வகையாகும் - என்பதற்கு ஏற்ற ப்ரகாசம், செயலாற்றுதல் மற்றும் மோகம் என்பதை அறியலாம்படியாக “ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ்” ரூபமாக, குணங்களுடன் சேர்ந்துள்ளதால் “ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம்” என மூன்று வகையாக உள்ளது. மேலும் “மஹாந் வை புத்தி லக்ஷண: - மஹத்தானது புத்தியை லக்ஷணமாகக் கொண்டது” என்பதாக புத்தி லக்ஷணமாக உள்ளதால், உறுதியான அறிவை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றில் ஸாத்விக புத்தியானது, கீதை (18-30) - ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே பயாபயே பந்தம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ - ஸ்வர்க்கம் முதலானவற்றை அடைவதில் முயற்சி மற்றும் மோக்ஷ ஸாதனங்களான கர்மம் போன்றவற்றை அடைதல், எவை செய்யத்தக்கவை மற்றும் செய்யத்தகாதவை என்பதை அறிதல், சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டவற்றை மீறுவதால் அச்சம் மற்றும் அச்சம் இன்மை, ஸம்ஸாரம் மற்றும் மோக்ஷம் போன்றவற்றைக் குறித்து அறிதல் ஆகியவற்றை எந்த ஒரு புத்தி அறிகிறதோ, அந்தப் புத்தியானது ஸாத்விகம் ஆகும் - என்பது காண்க. ஆக செயலாற்றுதல் மற்றும் செய்யத்தகாதவை, அஞ்சவேண்டியவை மற்றும் அஞ்சத் தகாதவை, பந்தம் மற்றும் மோக்ஷம் போன்றவை குறித்து அறிதலே ஆகும். ராஜஸ புத்தியானது, கீதை (18-31) - யயா தர்மமதர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ் ஸா பார்த்த ராஜஸீ - எந்த ஒரு புத்தியால் தர்மம் மற்றும் அதர்மம், செய்யத்தக்கவை மற்றும் செய்யத்தகாதவை ஆகியவற்றைக் குறித்து உள்ளதுள்ளபடி அல்லாமல் அறிகிறானோ, அந்தப் புத்தியானது ராஜஸம் ஆகிறது - என்பதற்கு ஏற்ப, தர்மம் மற்றும் அதர்மம், செய்யக்கூடியவை மற்றும் செய்யத்தகாதவை ஆகியவற்றை வேறுவிதமாக அறிதல் ஆகும். தாமஸ

புத்தியானது, கீதை (18-32) – அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா, ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ச்ச புத்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ - எந்த ஒரு புத்தியால் அதர்மத்தைத் தர்மமாகவும், அனைத்துப் பொருள்களின் தன்மையை மாறாக அறிகிறானோ, அது தாமஸ புத்தியாகிறது - என்பதற்கு ஏற்ப, அதர்மத்தை தர்மம் என்றும், தர்மத்தை அதர்மம் என்றும், அனைத்து வஸ்துக்கள் குறித்து தவறாக அறிதலே ஆகும். இப்படியாக பகவான் கீதோபநிஷத்தில் தானே உறுதிபட அருளிச்செய்தான். எனவே, மாற்றம் அடைகின்ற நிலையில் உள்ள ப்ரக்ருதியில் உண்டாகும் முதன்மையான மாற்றம் இன்னது என்றும், அதன் ஸ்வரூபம் இன்னது என்றும், அதன் செயல்பாடு இன்னது என்றும் கூறப்பட்டது.

99. இதில் நின்றும் வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம் பிறக்கும்.

அவதாரிகை - இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொல்லப்படுகிறது.

விளக்கம் - அடுத்து ப்ரக்ருதியில் ஏற்படும் வேறு மாற்றங்கள் குறித்துக் கூறப்பட உள்ளன.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, இந்த மஹானில் நின்றும், “வைகாரிகஸ் தைஜஸச்ச பூதாதிச்சைவ தாமஸ:”, த்ரிவிதோயமஹங்காரோ மஹத் தத்வாத ஜாயத” என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ ரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான அஹங்காரமும் பிறக்குமென்கை. இத்தால், த்ரிகுணாத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணாத்மகமாயிருக்கும்; அப்படியே த்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும் த்ரிகுணமாயிருக்கும் என்கை.

விளக்கம் - இந்த மஹான் தத்வத்திலிருந்து, ஸ்ரீவிபு (1-2-37) - வைகாரிகஸ் தைஜஸச்ச பூதாதிச்சைவ தாமஸ:”, த்ரிவிதோயமஹங்காரோ மஹத் தத்வாத ஜாயத - வைகாரிகமானது ஸாத்விக அஹங்காரம், ராஜஸ அஹங்காரம் மற்றும் தாமஸ

அஹங்காரம் என மூன்றுவிதமாக உள்ளது. இவை மஹத் தத்வத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன - என்பதற்கு ஏற்ப ஸாத்விகம், ராஜஸம் மற்றும் தாமஸம் ஆகிய வேறு பெயர்கள் கொண்ட வைகாரிகம், தைஜஸம் மற்றும் பூதாதி ஆகிய மூன்றுவிதமான அஹங்காரங்கள் பிறக்கின்றன. ஆகவே, மூன்று குணங்களுடன் கூடியதான ப்ரக்ருதியிலிருந்து வெளிப்பட்ட காரணத்தால், மஹத் தத்வமும் மூன்று குணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கும்; மூன்று குணங்கள் கொண்ட மஹத்திலிருந்து வெளிப்பட்டதால், அஹங்காரமும் மூன்று குணங்களுடன் இருக்கும் என்றாகிறது.

100. அஹங்காரம் அபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

விளக்கம் - “இந்தச் சரீரமே ஆத்மா” என்ற எண்ணத்தை அஹங்காரம் ஏற்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் அஹங்காரத்தின் செயல்பாடு கூறப்பட்டது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 307)

4-8-2 மணிமாமை குறைவில்லா மலர்மாதருறை மார்பன்

அணிமானத் தடவரைத்தோள் அடலாழித் தடக்கையன்
பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணி கொண்ட
மணிமாயன் கவராத மடநெஞ்சால் குறைவிலமே

பொருள் - எப்போதும் அவனுடன் சேர்ந்துள்ளதால் எல்லையற்ற ஒளி வீசும் அழகில் எந்த ஒரு குறையும் இல்லாதவளும், தாமரைமலரில் பிறந்த சிறப்பால் மேலும் மென்மையைக் கொண்டவளும், பெண்களில் உத்தமமானவளும் ஆகிய பெரியபிராட்டியு எப்போதும் வசிக்கும் திருமார்பைக் கொண்டவன்; அழகானதும், பெருமை நிறைந்ததும், மலை போன்றதும் ஆகிய பரந்த திருத்தோள்கள் கொண்டவன்; விரோதிகளை அழிக்கவல்ல சக்கரத்தாழ்வானைக் கொண்ட பெரிய திருக்கரத்தை உடையவன்; கைங்கர்யத்தில் ஒன்றும் விடாமல் இந்த அடியேனைத் தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவன்; நீலரத்னம் போன்ற நிறம் கொண்டவன்; இப்படிப்பட்ட அவனால் விரும்பப்படாத எங்களுடைய தாழ்ந்த நெஞ்சத்தால் எந்தப் பயனும் எங்களுக்கு இல்லை.

அவதாரிகை - “இச்சீலத்துக்கும் அடியான பிராட்டியோடே கூட வடிவழகைக் காட்டி அடிமை கொண்டவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்ன கார்யமுண்டு?”, என்கிறாள்.

விளக்கம் – “இந்தப் பாசுரத்தில் கூறப்பட்ட சீலத்திற்குக் காரணமாக உள்ள பெரிய பிராட்டியாருடன் சேர்ந்து நின்று, தனது வடிவழகைக் காண்பித்து, என்னை அடிமை கொண்டவன் விரும்பாத அடக்கமான நெஞ்சத்தால் என்ன கார்யம் உள்ளது?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (மணிமாமை குறைவில்லா) “மணிமாமை குறைவில்மே” என்ன வேண்டாதவள், அவளுடைய நித்யஸந்நிதியாலே என்னை அடிமை கொண்டவன். “ந கச்சிந்நாபராத்யதி” என்கிறவரும் கூட இருக்கச்செய்தே, என்னை உபேசுஷித் திருக்குமாகில், என்னுடைமையால் எனக்குத்தான் ப்ரயோஜநமென்? (மலர்மாதர்) நிறமேயன்றிக்கே பிரியத்தகாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவள். புஷ்பத்தில் பரிமளத்தை வடிவாக வகுத்தாற் போலேயிருக்கை. (உறை மார்பன்) அவள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமார்வையுடையவன். பூவில் பிறப்பேயாய், நித்யவாஸம் பண்ணுவது மார்விலேயா யிருக்கை. தான் பிறந்த பூ, நெருஞ்சிக் காடாம்படியான மார்பு படைத்தவன். “அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்” என்றானிறே. முக்தன் ஸம்ஸார யாத்ரையை ஸ்மரியாதாப்போலே பூவை நினையாதே வர்த்திக்கும் மார்வு படத்தவன். பிராட்டி பெருமாளைக் கைப்பிடித்த பின்பு ஸ்ரீமிதிலையை நினைக்கிலாயிற்று, இவள் பூவை நினைப்பது. அவள் “அகலகில்லேன்” என்கிற வடிவை நான் இழப்பதே!

விளக்கம் - (மணிமாமை குறைவில்லா) – “மலர்மாதர்” என்று கூறிய பின்னர், “மணிமாமை குறைவில்லா” என்று மேலும் சிறப்பித்து ஏன் கூறவேண்டும்? அதாவது தன்னைப் போன்று பெரியபிராட்டியார் “மணிமாமை குறைவு இலமே” என்று வேண்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவள் என்று உணர்த்தவே ஆகும். இப்படியாக அவளை எப்போதும் தனது அருகில் கொண்டிருக்கும் நிலையைக் காண்பித்து என்னை அடிமை கொண்டவன். யுத்தகாண்டம் (116-45) - ந கச்சித் ந அபராதி - பிழை செய்யாதவர்கள் யார் உள்ளனர் - என்பதாக உரைக்கின்ற அவள் அருகில் உள்ளபோதிலும் கூட என்னை அவன் விரும்பவில்லை என்றால், எனது உடைமைகளால் எனக்கு என்ன பயன் உள்ளது? (மலர்மாதர்) - அழகான நிறம் மட்டும் அல்லாமல், எப்போதும் விட்டு அகலாத மென்மையுடன் கூடியவள் ஆவாள். தாமரைமலரின் பரிமளமே ஒரு வடிவம் எடுத்தது போன்று உள்ளவள்.

(உறை மார்பன்) - பெரியபிராட்டி எப்போதும் வசிக்கும் திருமார்பு கொண்டவன். “தாமரைமலரில் பிறந்தவன், நித்யவாஸம் செய்தல் என்பது திருமார்பில் ஆகும்”, என்னும்படியாக உள்ளவன். ஆனால் தாமரைமலரில் பிறந்தவன் ஏன் திருமார்பில் வந்து வசிக்கவேண்டும்? அந்தத் தாமரைமலரும் நெருஞ்சிமுள் போன்று உள்ளது என்று எண்ணும்படியான மென்மையான திருமார்பு கொண்டவன் என்பதால் ஆகும். திருக்குறள் (1120) - அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் - என்பது காண்க. மோசஷம் பெற்ற ஒருவன் ஸம்ஸாரத்தைக் குறித்து எண்ணாமல் உள்ளது போன்று, தான் பிறந்த தாமரையைக் கூட எண்ணாமல் வசிக்கும்படியான திருமார்பு கொண்டவன். சீதை இராமனுடைய திருக்கரத்தைப் பற்றிய பின்னர் ஸ்ரீமீதிலையை நினைத்தால் அல்லவோ இவள் தாமரையை எண்ணுவாள்? இவள், திருவாய்மொழி (6-10-10) - அகலகில்லேன் - என்பதாக உள்ள திருமார்பை அல்லவா நான் இழந்து நிற்கிறேன்?

வ்யாக்யானம் - (அணிமானத் தடவரைத்தோள்) அணியென்று ஆபரணம், மானமென்று அளவு. “ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா:” என்கிறபடியே “ஆபரணத்துக்கு ஆபரணமான தோள்” என்று சீயர் அருளிச்செய்வார். “அணியென்று அழகாய், மானமென்று பெருமையாய், அணி பெருகிய தோள்” என்று ஒரு தமிழன். அத்தாலும் “ஆபரணஸ்யாபரணம்” என்கிறபடியாயிருக்கை. “ஆயதாச்ச ஸுவ்ருத்தாச்ச” என்கிறபடியே, அளவுடைத்தாய்ச் சுற்றுடைத்தாய் ஒருவரால் சலிப்பிக்கவொண்ணாத தோள் படைத்தவன். (அடலாழித் தடக்கையன்) பிராட்டியும் தானுமான சேர்த்திக்கு அஸ்த்தாநே பய சங்கை பண்ணி எப்போதுமொக்க யுத்தோந்முகமாய் ப்ரதிபசுஷத்தையடர்க்கும் ஸ்வபாவமான திருவாழியைப் பூர்ணமான கையிலேயுடையவன். இவனுடைய வ்ருத்தம் கைமேலே காணலாயிருக்கிறபடி.

விளக்கம் - (அணிமானத் தடவரைத்தோள்) அணி என்பது ஆபரணம்; மான என்பது என்பது அளவு. கிஷ்கிந்தாகாண்டம் (3-14) - ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா: - அனைத்து ஆபரணங்களையும் அணியத்தக்க திருத்தோள்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப, ஆபரணத்திக்கு ஆபரணமாக உள்ள திருத்தோள்கள் என்று நஞ்சீயர் கூறுவார். “அணி என்பது அழகு, மானம் என்பது பெருமை, ஆகவே அழகும் பெருமையும்

பொருந்திய தோள்” என்று ஒரு தமிழன் கூறுவது போன்று கொண்டாலும், கிஷ்கிந்தாகாண்டம் (3-14) – ஆபரணஸ்ய ஆபரணம் - ஆபரணத்திற்கு ஆபரணம் – என்பது பொருந்தும். மேலும் கிஷ்கிந்தாகாண்டம் (3-14) – ஆயதாச்ச ஸுவ்ருத்தாச்ச - நீண்டதாகவும் அழகானதாகவும் உலக்கையைப் போன்று - என்பதற்கு ஏற்ப, நீண்டும் பருத்தும் யாராலும் வெல்ல இயலாதபடியும் உள்ள திருத்தோள்கள் கொண்டவன். (அடலாழித் தடக்கையன்) – பெரியபிராட்டியும் தானுமாகச் சேர்ந்து நிற்கும் பரமபதத்தில் கூட, அவனுக்கு என்ன ஆபத்து ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம் கொண்டவனாக, எப்போதும் யுத்த நிலையில் இருந்தபடி பகைவர்களை அழிக்கும் இயல்பு கொண்ட சக்கரத்தாழ்வானைப் பரிபூர்ணமாகத் தனது திருக்கரத்தில் கொண்டவன். இவனுடைய வ்ருத்தத்தைத் திருக்கரத்தில் காணலாம்படி உள்ளவன்.

வ்யாக்யானம் - (பணிமானம் பிழையாமே) பணியென்று கைங்கர்யம். மானமென்று அளவு. அதில் ஓரளவும் குறையாமே. “அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி” என்கிறபடியே. (அடியேனைப் பணிக்கொண்ட) இளையபெருமாளை அடிமை கொண்டாற்போலே, இருவருங் கூட இருந்துகாணும் இவரை அடிமைகொண்டது. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்த்ர ஜந்மமாயிருக்க வகுத்தவனுக்கு உருப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே அருளிச்செய்யும் வார்த்தை : எழுந்தருளியிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுது செய்யாநிற்க, ஆச்சான் தண்ணீரமுது பரிமாறாகிறவர், ஓரருகே சாயநின்று பரிமாறினார்; அத்தை உடையவர் கண்டு, ஓடி வந்து முதுகிலே மோதி, “நேரே நின்றன்றோ வுடோ பரிமாறுவது?”, என்றார்; என்ன, ஆச்சான் “பணிமானம் பிழையாமே யடியேனைப் பணி கொண்ட” என்று பணித்தான்.

விளக்கம் - (பணிமானம் பிழையாமே) - பணி என்பது கைங்கர்யம், மானம் என்றால் அளவு. கைங்கர்யத்தில் சிறதளவும் குறையாமல்; அயோத்யாகாண்டம் (31-25) – அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - நான் உனக்கு அனைத்துவிதமான கைங்கர்யங்களையும் செய்வேன் - என்பதற்கு ஏற்ப ஆகும். (அடியேனைப் பணிக்கொண்ட) - லக்ஷ்மணனைத் தனது அடிமையாகக் கொண்டது போன்று, பெரியபிராட்டியும் எம்பெருமானுமாகச் சேர்ந்து நின்று இவரை அடிமை

கொண்டனர். (அடியேனை) - அடியேன் என்பதான அடிமைத் தனமானது பயனின்றிப் போகாமல். இந்தப் பிறவியானது அவனுக்கு உடைமையாக உள்ளபோது மற்றவர்களுக்கு அடிமையாகிவிடாமல். உடையவர் எழுந்தருளியுள்ள மடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உணவு உட்கொண்டபடி இருந்தனர்; அப்போது அவர்களுக்குக் கிடாம்பி ஆச்சான் தண்ணீர் அளித்தபடி வந்தார்; அவ்விதம் வந்தபோது அங்கிருந்த தூணில் சாய்ந்தபடி அளித்தார்; இதனைக் கண்ட உடையவர் அவரது முதுகில் சிறிதாக மோதி, “நேரே நின்று அல்லவோ பரிமாறவேண்டும்?” என்றார்; இதற்குக் கிடாம்பி ஆச்சான், “எனது அடிமைத்தனம் மாறிவிடாமல் என்னைச் சரியான வழியில் கைங்கர்யம் செய்ய வைத்த”, என்றார்.

வ்யாக்யானம் - (பணி கொண்ட மணிமாயன்) “தஹ பச” என்றல்ல அடிமை கொண்டது; பிடாத்தை விழவிட்டு வடிவைக் காட்டி. நீலரத்நம் போன்ற கறுத்த நிறத்தையுடையவன். (கவராத) வடிவில் சுவட்டையறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியானாகில், பவ்யமான நெஞ்சால் எனக்கு என்ன கார்யமுண்டு? சீயர் இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வதொரு வார்த்தை உண்டு : “பூசம் சாந்தென்னெஞ்சமே” என்கிறபடியே அன்று அப்படியே இத்தை விரும்பினவன் என்று இப்படியே உபேக்ஷிக்கையாலே நாயகன் வரவு தாழ்த்தான் என்று அவன் முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே உடைப்பாரைப்போலே என் நெஞ்சு எனக்கு வேண்டா என்கிறான்” என்று. பிராட்டி அவனோடே சேர இருந்திலனாகில் நான் ஆறியிரேனோ? தோளழகை எனக்கு காட்டிற்றிலனாகில், நான் ஆறியிரேனோ? கையும் திருவாழியுமான அழகைக் காட்டிற்றிலனாகில் அப்ராப்த விஷயம் என்று ஆறியிரேனோ? வடிவழகாலன்றி குணத்தாலே என்னை விஷயீகரித்தானாகில் நான் ஆறியிரேனோ? என்கிறாள்.

விளக்கம் - (பணி கொண்ட மணிமாயன்) - உருட்டி மிரட்டி அடிமையாகக் கொள்ளவில்லை. அனைவரையும் ஈர்க்கும் பச்சைவடம் நிறைந்த தனது வடிவத்தைக் காண்பித்து அடிமை கொண்டான். நீல ரத்நம் போன்ற கருத்த நிறம் கொண்டவன். (கவராத) - தனது வடிவத்தின் நேர்த்தியைக் காண்பித்து என்னை அடிமை என அநுபவிக்காமல் அவன் இருந்தால், பணிவு நிறைந்த எனது நெஞ்சத்தால் என்ன செயல் விளையப்போகிறது? இந்த இடத்தில் நஞ்சீயர்,

“திருவாய்மொழி (4-3-2) - பூசம் சாந்தென்னெஞ்சமே - என்பதற்கு ஏற்ப, முன்பு இதனை அவன் அனுபவித்தான்; இன்று இதனை ஒதுக்கியபடி உள்ளான். ஆகவே நாயகன் தனது வரவை தாழ்த்தியபடி உள்ளான். இதனை அவன் முன்பாகச் சாந்தைக் குமிழுடன் உடைப்பவர்கள் போன்று, எனது நெஞ்சம் எனக்கு வேண்டாம் என்கிறாள்”, என்பார். பெரியபிராட்டி அவனுடன் சேர்ந்து இல்லை என்றால் நான் ஆறி இருப்பேனா? தனது திருத்தோள் அழகை எனக்குக் காண்பிக்கவில்லை என்றால் நான் பொறுப்பேனா? திருக்கரமும் திருவாழியுமாக உள்ள அழகைக் காண்பிக்கவில்லை என்றால், “இது இந்த உலகில் காணக் கிட்டாது” என்று பொறுத்திருப்பேனா? வடிவழகால் அல்லாமல் தனது திருக்குணங்கள் மூலம் என்னை அகப்படுத்தினான் என்றால் நான் பொறுமையுடன் இருப்பேனா?

4-8-3 மடநெஞ்சால் குறைவில்லா மகள்தாய் செய்வதொரு பேய்ச்சி

விட நஞ்ச முலைச் சுவைத்த மிகு ஞானச் சிறு குழவி

பட நாகத்தணைக் கிடந்த பருவரைத்தோட் பரமபுருடன்

நெடுமாயன் கவராத நிறைவினாற் குறைவிலமே

பொருள் - தாய்ப்பால் பருகுகின்ற க்ருஷ்ணனிடம் கொண்ட ஈடுபாடு நிறைந்த நெஞ்சத்தில், எந்தவிதமான குறையும் இல்லாதபடி உள்ள யசோதை என்ற தாய் போன்று தன்னை மாற்றிக் கொண்ட பேயாகிய பூதனையின் விஷம் தடவப்பட்ட ஸ்தனங்களைச் சுவைத்துப் பால் பருகிய ஞானம் நிறைந்த சிறிய குழந்தையும்; படங்கள் நிறைந்த நாகம் என்ற படுக்கையில் சயனித்துள்ள பெரியமலை போன்ற திருத்தோள்கள் கொண்ட பரமபுருஷனும்; இப்படியாக உள்ளவனும், வியக்கவைக்கும் எல்லையற்ற குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் கொண்டவனும் ஆகிய க்ருஷ்ணன் விருப்பம் கொள்ளாத “மென்மைத் தன்மை பரிபூர்ணமாக உள்ளது” என்ற நிறைவினால் எந்த ஒரு பயனையும் நாங்கள் பெறவில்லை.

அவதாரிகை - விரோதி நிரஸந ஸமர்த்தனாய், அத்யந்த விலக்ஷணனாய், முன்பு என்பக்கல் அத்யபிநிவிஷ்டனானவன் விரும்பாத அடக்கம் எனக்கு வேண்டா என்கிறாள்.

விளக்கம் - “விரோதிகளை அழிக்கவல்ல திறன் கொண்டவனாகவும், அனைத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட சிறப்பு கொண்டவனாகவும், முன்பு என்னிடம் எல்லையற்ற காதல் கொண்டவனாயும் உள்ள அவன் விரும்பாத அடக்கம் எனக்கு வேண்டாம்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (மடநெஞ்சால் குறைவில்லா) மடப்பமாவது மென்மை; அதாவது, நெஞ்சில் நெகிழ்ச்சி. அதாவது, முலையுண்ணும்போது யசோதைப் பிராட்டிக்குப் பிறக்கும் பரிவையும் ஏறிட்டுக் கொண்டு வந்தபடி. அகவாயிலுள்ளது த்வேஷமாயிருக்கச் செய்தே, அதை மறைத்துக் கொண்டு அநுகூல்யம் தோற்ற வந்தாளாயிற்று. (மகள்தாய் செய்து) தாய் மகள் செய்து; மக்களென்று மநுஷ்யர்க்குப் பேர். பேயான தான் மநுஷ்ய வேஷத்தைக் கொண்டு, அதுதன்னிலும் “பெற்றதாய்போலே” என்கிறபடியே தாய் வடிவைக் கொண்டு. (ஒரு பேய்ச்சி) இதென்ன நிக்ருதிதான்? நிக்ருதிக்கு அத்விதீயையென்கை. “நலிய வந்தாள்” என்னுஞ் சிவிட்காலே அநாதரோக்தியாகவுமாம். (விட நஞ்சம்) விடமென்றும், நஞ்சமென்றும் மீமிசையாய், நாட்டில் விஷங்களெல்லாம் அம்ருத கல்பமாம்படியான விஷமென்னுதல்.

விளக்கம் - (மடநெஞ்சால் குறைவில்லா) - மடப்பம் என்றால் மென்மை; அதாவது நெஞ்சத்தில் நெகிழ்ச்சி. இங்கு பூதனையைக் குறித்துக் கூறுகிறார். ஆனால், பூதனைக்கு இவ்விதம் நெகிழ்ச்சி உள்ளதா என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். க்ருஷ்ணன் தாய்ப்ப்பால் பருகும்போது யசோதை பிராட்டிக்குப் பிறக்கும் பரிவையும் ஏறிட்டபடி பூதனை வந்தாள் என்று கருத்து. தனது உள்ளத்தில் மிகுந்த பகைமையுடன் இருந்தபோதிலும், அதனை வெளிக்காட்டாமல் மறைத்தபடி, அன்புடன் வந்தாள். (மகள்தாய் செய்து) தாய் மகள் செய்து. மக்கள் என்று மனிதர்களுக்குப் பெயர். பேயாக உள்ள அவள், மனிதவடிவம் கொண்டு, அதிலும் பெரியதிருமொழி (1-3-1) – பெற்ற தாய் போல் – என்பதாக, தாயின் வடிவத்தைக் கொண்டு வந்தாள். (ஒரு பேய்ச்சி) - இது என்ன வஞ்சனை! வஞ்சனைக்கு வேறு யாரும் இல்லை என்பதாக வந்தாள். “நலியவந்தாள்” என்ற கோபத்தால், தவிர்க்க வேண்டிய சொல் என்று கருத்து. (விட நஞ்சம்) – விஷம் மற்றும் நஞ்சு என்ற ஒரே

பொருள் கொண்ட இரண்டு சொற்கள் ஏன் என்றால், “நாட்டில் உள்ள மற்ற விஷங்கள் அனைத்தும் அம்ருதம் என்று கூறும்படியாக இவளிடம் இருந்த நஞ்சு உள்ளது” என்று உணர்த்தவே ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - (பேய்ச்சி விட) பேயானவள் உயிரை விடும்படி. (நஞ்சமுலை சுவைத்த) நச்சு முலையை அமுது செய்த. அம்முலை வழியே “உயிரை வற்ற வாங்கியுண்ட வாயான்” என்கிறபடியே, பாலும் உயிரும் ஒக்க வற்றி வரும்படிச் சுவைத்த; “ப்ராண ஸஹிதம் பபௌ” என்கிறபடியே பசையறும்படியாக. (மிகு ஞானச் சிறு குழவி) மௌக்த்யத்தில் கண்ணழிவற்றிருக்கச் செய்தேயும், ரஸ ஜ்ஞாநத்தாலே, “இது தாய் முலையல்ல, வேற்று முலை” என்று அமுது செய்தான். அவள் தாயாய் வந்தாலும், இவன் “தாய்” என்றே முலையுண்டாலும், வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே வருமது தப்பாதினே; அத்தாலே தப்பிற்றித்தனை.

விளக்கம் - (பேய்ச்சி விட) - இப்படிப்பட்ட பேயாகிய பூதனை, தனது உயிரை விடும்படியாக. (நஞ்சு முலை சுவைத்த) - நச்சு தடவிய ஸ்தனங்களை உண்ட. அந்த ஸ்தனங்கள் வழியாக, பெரியதிருமொழி (1-3-1) - உயிரை வற்ற வாங்கியுண்ட வாயான் - என்பதற்கு ஏற்ப, பாலும் உயிரும் ஒரே போன்று விடும்படியாகச் சுவைத்து; ஸ்ரீவிபு. (4-5-5) - ப்ராண ஸஹிதம் பபௌ - உயிருடன் பருகினான் - என்பதற்கு ஏற்ப. (மிகு ஞானச் சிறு குழவி) - குழந்தைப் பருவம் காரணமாக ஏதும் அறியாமல் உள்ளபோதிலும், சுவையை உணர்ந்த அறிவால், “இது தாயுடைய ஸ்தனங்கள் அல்ல, வேறு ஸ்தனங்கள்” என்று அறிந்து பருகினான். அவள் தாயாக வந்தபோதிலும், இவன் தாய் என்று எண்ணியபடி தாய்ப்பால் பருகினாலும், வஸ்துவின் இயல்பானது தவறாமல் வெளிப்படும் அல்லவோ? அதனால் இவன் தப்பினான், அவள் மடிந்தாள்.

வ்யாக்யானம் - (படநாகத்தணைக் கிடந்த) உணவுக்கீடாகக் காணும் கிடந்தபடியும். நஞ்சையுண்டு நச்சரவிலேயிற்றே கிடக்கிறது. நஞ்சுக்கு நஞ்சு மாற்றினே. விரோதியை அழியச் செய்து போய்ப் படுக்கையிலே சாய்ந்தபடியாதல்; அன்றிக்கே “நாகபர்யங்கம் உத்ருஜ்ய” என்கிற படுக்கையை விட்டுப் போந்து விரோதியைப் போக்கினபடியாதல். ஆச்ரிதர் ஆர்த்த நாதங்கேட்டால் போகத்திலே

நெஞ்சு பொருந்தாதிறே. ஸர்வேச்வரன் திருமேனியிலே சாய்கையாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களை யுடையனாயிருக்கும். அஸுரவர்க்கம் கிட்டினால் “வாய்ந்த மதுகைடபரும் வயறுருகி மாண்டார்” என்று முடியுமாபோலேயாயிற்று, அநுகூல வர்க்கம் கிட்டினால் வாழும்படி.

விளக்கம் - (படநாகத்தணைக் கிடந்த) - தான் பருகிய நச்சு கலந்த பாலுக்கு ஏற்றபடியாக விஷம் நிறைந்த நாகத்தில் கிடந்தான். நஞ்சைப் பருகி, நஞ்சு நிறைந்த நாகத்தில் கிடக்கிறான். ஒரு விஷத்தை மற்றொரு விஷம் அல்லவோ மாற்றும்? விரோதியை முற்றிலுமாக அழித்துப் படுக்கையில் சாய்ந்தபடி உள்ளான். அல்லது, ஹரிவம்சம் (113-62) - நாகபர்யங்கம் உத்ருஜ்ய - ஆதிசேஷன் என்ற படுக்கையை விட்டு எழுந்து - என்பதற்கு ஏற்ப, தனது படுக்கையை விட்டு அகன்று, விரோதியை அழித்தான் என்றும் கூறலாம். தனது அடியார்களுடைய துயர ஒலி கேட்டால், இன்பங்களில் தனது திருவுள்ளம் நிலைக்காமல் உள்ளவன். ஸர்வேச்வரன் தனது திருமேனியில் சாய்ந்துள்ளதால் ஏற்பட்ட மகிழ்வால் மலர்ந்த பணங்கள் கொண்ட ஆதிசேஷன். ஸர்வேச்வரனை அடைந்தவர்களுக்கு மகிழ்வு ஏற்படுமோ என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்; தன்னிடம் அன்பு கொண்டவர்கள் கிட்டினால் அவர்கள் வாழும்படியாக உள்ள நிலையைப் போன்று, மூன்றாம் திருவந்தாதி (66) - வாய்ந்த மதுகைடபரும் வயறுருகி மாண்டார் - என்று முடியும்படியாக ஆயிற்று.

வ்யாக்யானம் - (பருவரைத் தோள்) திருவநந்தாழ்வானோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே, ஏகரூபமான விக்ரஹத்துக்குப் பிறக்கும் விகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. கர்ம நிபந்தனமான விகாராதிகளில்லையென்ற இத்தனை போக்கி, ஆச்சரித ஸம்சுலேஷத்தில் விகாரமில்லையென்னில், அவ்வஸ்துவை அணைய ஆசைப்பட வேண்டாவே. (பரம்புருடன்) தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம் நிறம் பெறுமாபோலே, திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்த பின்பாயிற்று, “ஸர்வாதிகன்” என்று தோற்றிற்று. (நெடுமாயன்) என் மடியிற் சுவடறிந்த பின்பு படுக்கையிற் பொருந்தியறியாதவன். (கவராத) அப்படி ஆதரித்தவன் இப்படி உபேசஷித்த பின்பு, எனக்கு என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தால் என்ன கார்யமுண்டு? (நிறைவு)

அடக்கம். அதாவது, தன்னகவாயி லோடுகிறது பிறர்க்குத் தெரியாதபடிமிருக்கும் ஸ்திரீத்வம்.

விளக்கம் - (பருவரைத் தோள்) - ஆதிசேஷனுடைய ஸம்பந்தம் காரணமாக, மாறாமல் உள்ளதான திருமேனிக்குக் கூட ஏற்படும் மாற்றத்தைக் கூறுகிறார். “கர்மம் காரணமாக ஏற்படும் மாற்றங்கள் இல்லை” என்பது நீக்கப்பட்டு, அடியார்கள் சேர்த்தியால் மாற்றம் இல்லை என்றால், அந்த வஸ்துவை அனைத்துக் கொள்ள விரும்பவேண்டாமோ? (பரம்புருடன்) - ஒரு தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட மாணிக்கமானது ஒளிர்வது போன்று, ஆதிசேஷன் மீது சயனித்த பின்னரே “இவன் அனைத்தையும் நியமிப்பவன்” என்ற நிலை வெளிப்பட்டது. (நெடுமாயன்) - எனது வயிற்றின் இனிமை அறிந்த பின்னர் தனது படுக்கையான ஆதிசேஷன் மீது கூடப் பொருந்தாமல் உள்ளவன். (கவராத) - இவ்விதமாக இது நாள் முடிய என்னை ஆதரித்தபடி இருந்தவன் இப்போது ஒதுக்குகிறான்; இப்படிப்பட்ட எனது பெண்மையால் என்ன கார்யம் உள்ளது? (நிறைவு) - இங்கு அடக்கம் என்ற பொருளில் உள்ளது. அதாவது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதபடி தனது உள்ளத்தில் மட்டுமே அனைத்தும் உள்ளதாக இருத்தல் என்பதே பெண்மையாகிறது.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 23)

வ்யாக்யானம் - (மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுகைக்கு வருந்தி, பத்து மாஸம் கர்ப்பதாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவ வேதனையை அனுபவித்து, அசுத்திகளையும் மதியாதே பால்யதசையில் ஆதரித்து, பகவனானாலும் இவன் பருஷபாஷணம் பண்ணப் பொறுத்து, அகல இசையாதே, அவன் ப்ரியத்தையே வேண்டும் மாதாவைப் போலே உபகாரகனாயிருக்கை. (பிதா) அவள் பாத்ர மாத்ரமென்னும்படி, உத்பாதகனாய், என்றுமொக்க ஹிதபரனான பிதாவும். (யுவதய:) இருவரையும் மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கு இனியராயிருக்கை. (தநயா:) அவளுடைய யௌவனத்தை அழிய மாறிப் பெற்றவனாய், பால்யத்தில் ஸுககரனாய், பக்வதசையில் ரக்ஷகனாய், ஆமுஷ்மிகத்தில் நிரயநிஸ்தாரகனான புத்ரனைப் போலேயிருக்கை.

விளக்கம் - (மாதா) - குழந்தை உத்பத்திக்கு முன்பு பல வரங்கள் வேண்டி நின்று, பெற்று எடுப்பதற்கு வேதனைகளை அனுபவித்து, பத்து மாதம் வயிற்றில் சுமந்து, ப்ரசவ கால வேதனைகளை அனுபவித்து, அசுத்தம் போன்றவறைப் பொருட்படுத்தாமல் சிறிய குழந்தையாக உள்ள நிலையை ஆதரித்து, பகவானாக இருந்தாலும் இவன் செய்கின்ற வாலிபப் பருவ செய்கைகளையும் பொறுத்துக்கொண்டு, தன்னை விட்டு அகல மனம் இன்றி, எப்போதும் தனது புத்திரனுடைய ப்ரியத்தை மட்டுமே வேண்டி நிற்கும் தாயைப் போன்று உபகாரகனாக இருத்தல். (பிதா) - அவள் பெற்றெடுக்க உதவுகின்ற ஒரு பாத்திரம்

மட்டுமே ஆவாள் என்று கூறும்படியாக, உற்பத்திற்குக் காரணமாகவும் எப்போதும் நன்மையையே விருப்பும்படியாகவும் உள்ள தந்தை. (யுவதய:) - இந்த இருவரையும் மறக்கச் செய்யும்படியாக உள்ள அழகான பெண்கள் போன்று உள்ளத்திற்கு இனியவர்களாக உள்ளவர்கள். (தநயா:) - அவளுடைய இளமையானது அழியும்படியாகப் பெற்றவனையும், பால்யத்தில் இன்பம் நிறைந்தவனாகவும், தகுந்த காலத்தில் காப்பாற்றுபவனாகவும், இஹ பர சுகங்களில் புத் என்ற நரகத்தைத் தாண்டும்படிச் செய்வனாகவும் உள்ள புத்திரன்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்